

PATRYJARCHOSTWO (12) *sb n*

patryjarchostwo (12), [**patryjarchowstwo**].

Oba a jasne; oba o prawdopodobnie jasne (tak w -ostwo).

sg G patryjarchostwa (3). ◊ A patryjarchostwo (6). ◊ L patryjarchostwie (3).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

W Kościele chrześcijańskim urząd patriarchy, tj. biskupa najstarszych ośrodków chrześcijaństwa, też zwierzchników Kościoła Wschodniego po schizmie (12) : Tych artykułów Phocius na ólmym Zborze/ [...] na którym był z Pátryárchoftwá zrzucen/ áni wípomnieć śmiał. SkarJedn 232; Gdy tedy Kátolicy kościoła Lácińkiego Greki opánowali/ poštáwili [...] na Pátryárchoftwie Tomalzá Máurocená Wenetá SkarJedn 258, 134, 141, 210 [2 r.], 213, 214, 231, 364; [Lecz y Pátryárchowftwo [św. Makaryjusz] ípuścił Eleuteryufzowi SkarŻyw 322 (Linde); aż kiedy ieft [Georgijusz] miánowan na Pátriárchowftwo/ dopiero Gennádiufzem był názwany BronApokr 162].

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej (2): na którym [zborze] [...] Phocyus mocą na Pátryárchoftwo Cárogrockie wtrącony złożony/ á Ignácýus ftáry był przywrocony. SkarJedn 221, 320.

Cf [PATRYJARSTWO]

HK